

ת"פ 41791/05/22 - מדינת ישראל נגד מ' א' ט'

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 41791-05-22 מדינת ישראל נ' א' ט' (עציר) 1 ינואר 2023

לפני	כבוד השופטת אילה אורן
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	מ' א' ט'

גזר דין

הנאשם נשוי למתלוננת והם הורים משותפים לשלושה ילדים קטינים, נותן את הדין בגין ביצוע עבירות אלימות כלפי אשתו, ובתו הקטינה א"מ (ילידת 2012), בעודו עצור מאז יום 6.5.2022.

כתב האישום המתוקן

- מכתב האישום המתוקן, שהנאשם הודה בעובדותיו והוגש במסגרת הסדר דיוני שלא כלל הסכמה לעונש, עולה בתמצית כי ביום 5.5.2022 סמוך לאחר חצות שהה הנאשם בביתו בלוד יחד עם אשתו ושלושת ילדיהם הקטינים. הנאשם צעק על ילדיו והורה להם להכין לו אוכל, אז פנתה הקטינה א"מ למלא אחר בקשתו. במשך ניגש הנאשם לחדר הקטינים, צעק על המתלוננת ושני ילדיו על כך שהם ישנים, אז ביקשה המתלוננת שיצא מהחדר, וכינתה אותו "אוכל חינם". בתגובה קילל הנאשם את המתלוננת באומרו: "בת זונה".
- הקטינה א"מ הביאה עבור הנאשם את האוכל אל החדר, הוא נטל אותו, זרק על פניה של המתלוננת, וזה פגע באפה. אז אמרה המתלוננת לנאשם שאלוהים יזרוק אותו, והנאשם שב וקילל אותה "בת זונה, את אוהבת כסף", ניגש אל החדר, נעל את הדלת ואיים עליה באומרו: "**עוד פעם את תפריעי לי אני אצא אליך ואעשה אותך 30 חתיכות**".
- למחרת, בסמוך לשעה 8:00 שבה המתלוננת אל הבית לאחר שערכה קניות. הנאשם נכנס לחדר הילדים שם שהתה המתלוננת, ולאחר ויכוח עמה נטל מקל מגב, שבר אותו לשניים, והכה בגבה של המתלוננת באמצעות חלקו השבור של המקל. בתגובה דחפה המתלוננת את הנאשם, והוא אמר לה "את מרביצה לי?" ניגש אליה, תפס בצווארה וחנק אותה למשך מספר שניות. הקטינה א"מ שהייתה עדה למעשי הנאשם החלה לצעוק ולבכות, אז המתלוננת דחפה את הנאשם.
- לאחר ששחרר הנאשם את אחיזתו מצווארה של המתלוננת, הוא דחף את הקטינה ואמר לה "תלכי, תלכי", וכתוצאה מכך היא נפלה ארצה, ובתוך כך המתלוננת דחפה את הנאשם כדי שיחדל ממעשיו.
- המתלוננת הזעיקה את המשטרה ונעלה את דלת הכניסה, אולם הנאשם נכנס אל הבית דרך המרפסת,

עמוד 1

והמתלוננת ברחה לחצר. בהמשך ירד הנאשם במדרגות כשבחזקתו סכין ואמר למתלוננת, שאם האחים שלה לא ייקחו אותה, הוא ייקח אותה. סמוך לכך הגיעו השוטרים למקום ועצרו את הנאשם.

6. במעשים אלו הורשע הנאשם בביצוע עבירת איומים כלפי המתלוננת, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), תקיפה סתם כלפי חסר ישע ע"י אחראי, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, ובשתי עבירות תקיפה סתם כלפי בת זוג, לפי סעיפים 379 ו-382(ב) לחוק העונשין.

עדות המתלוננת, כעדת אופי מטעם הנאשם

7. המתלוננת העידה בהתרגשות גדולה ובבכי רב, סיפרה על הזוגיות הטובה שלה עם בעלה הנאשם, על כך שהם קשורים זה לזה, ותומכים זה בזה וכי הם חסרי כל תמיכה מצד שתי המשפחות. עוד סיפרה שהילדים מתגעגעים לאביהם, וכי היא והם מבקשים בכל לשון של בקשה שהנאשם יחזור לחיק המשפחה, שהיא מבקרת אותו בבית המעצר, יודעת שהוא נטל אחריות למעשיו, ושהוא נקי מסמים מאז מעצרו. הוסיפה ואמרה המתלוננת, שהנאשם מבין לראשונה ששניהם זקוקים לטיפול, ובכוונתם לעשות זאת עם שחרורו מהמעצר, שכן היא לא חוששת מפניו, אלא חוששת לו ולילדיהם שמצבם מדרדר מאז שהנאשם במעצר.

תסקיר שירות המבחן

8. תסקיר שירות המבחן מיום 6.12.2022 לא בא בהמלצה לעונש או לטיפול בנאשם, אך שטח את נסיבותיו האישיות ועמד על המסוכנות הנשקפת ממנו. מהתסקיר עולה שהנאשם בן 35, נשוי למתלוננת ואב לשלושה ילדים בני 10 עד 14, שכשנה וחצי עובר לאירוע לא עבד. הנאשם התמודד עם נסיבות אישיות קשות בילדותו, שזה לא המקום לפרטן מפאת צנעת הפרט, אך יצוין כי מגיל 15 נאלץ לסייע לפרנסת המשפחה, והוא כיום נעדר תמיכה משפחתית או חברתית. בהיותו קטין החל הנאשם לצרוך סמים מסוג "קריסטל" והתחבר עם חברה שולית. לפני כשלוש שנים ערך הנאשם ניסיון לגמילה מסמים, במסגרת אשפוזית פרטית בה שהה חודשיים וסיים את התהליך בהצלחה, אולם תוך זמן קצר חזר לשימוש בסמים.

9. הנאשם נעדר הרשעות קודמות, ובנוגע לנסיבות המקרה התקשה לקחת אחריות מלאה וסיפר כי הגורם למתיחות עם המתלוננת באותה תקופה הייתה מעורבות בני משפחתו בחייהם בשל קינאתם בזוגיות שלו עם המתלוננת. זאת ועוד, הנאשם הכחיש שחנק את המתלוננת ביום האירוע, שתקף אותה עם מקל או שאיים עליה ורדף אחריה עם סכין. באשר לתקיפת המתלוננת טען שהיא אחזה בחולצתו, והוא דחף אותה כשביקש להשתחרר מאחיזתה, ולכן נפלה הילדה שעמדה מאחוריה. הנאשם התייחס לסמים כאל הגורם לאירוע בשילוב תחושת הלחץ בה היה נתון, ומזער את חומרת מעשיו. לצד זאת הסכים הנאשם לעבור טיפול בתחום הסמים.

10. בשיחה של שירות המבחן עם המתלוננת, מסרה כי האירוע דנן היה היחיד כלפיה, ותיארה זוגיות מטיבה כשהנאשם הוא כל עולמה, ומהווה עבורה משענת ועוגן לחייה. בה בעת, שללה המתלוננת את תקיפתה ע"י הנאשם עם מקל, את חניקתה או שהנאשם רדף אחריה עם סכין, והסבירה שהיא הזמינה משטרה משום שחשה מאוימת.

11. שירות המבחן ניתח את גורמי הסיכון והסיכוי במצבו של הנאשם, התרשם שיש לו נטייה לאימפולסיביות, ותלות בסמים, אך מנגד שהוא נכון להליך טיפולי. עוד עמד שירות המבחן על הערכתו כי לנאשם צרכי שליטה גבוהים, ותלות גבוהה של המתלוננת בנאשם כשהיא אינה ערה לסיכון כלפיה וכלפי הילדים, בעוד שלנאשם התנהגות בלתי מרוסנת. לפיכך העריך שירות המבחן קיומו של **סיכון גבוה** להישנות עבירות דומות, והמליץ על שילוב

הנאשם בהליך טיפולי בנוגע לבעיית התמכרותו לסמים במסגרת המאסר.

טיעוני הצדדים לעונש

12. ב"כ המאשימה עוה"ד קרן פינקלס, הפנתה לחומרת האירוע כמתואר בכתב האישום בנסיבותיו, וטענה כי הנאשם ביצע מעשי אלימות חמורים כלפי המתלוננת, בשים לב לאלימות תוך שימוש בחפץ, חניקה ואיום בסכין, שבוצעו לעיני הילדים. לפיכך עתרה המאשימה לקבע מתחם עונש שנע בין 15 ועד 30 חודשי מאסר, ולגזור את עונשו של הנאשם בחלקו הנמוך של המתחם אך לא בתחתיתו, לצד מאסר על תנאי וקנס.
13. אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם הפנתה ב"כ המאשימה לתסקיר שירות המבחן ממנו נלמד שלנאשם התמכרות לסמים קשים, וכי הוא השליך אחריות למצבו על גורמים חיצוניים, ואף הכחיש חלק מהאירוע בפני שירות המבחן. לכן נטען שהנאשם לא לקח אחריות על מעשיו והודאתו נועדה לשם סיום ההליך ללא הפנמה של חומרת המעשים, הפגיעה במתלוננת ובילדים, ומבלי שעבר הליך טיפולי, ומכאן שקיימת מסוכנות ממנו.
14. בנוגע לדברי המתלוננת נטען שהיא תלויה בנאשם כלכלית ונפשית, ולכן היא מגוננת עליו עד כדי כך שטענה שהנאשם לא חנק אותה, בניגוד לדבריה בהודעותיה במשטרה.
15. ב"כ הנאשם עוה"ד אסף טל, טען שאין ולו טעם אחד בגינו יש להחמיר עם הנאשם, בניגוד לטענת המאשימה, שכן הנאשם הודה במיוחס לו, נטל אחריות והביע חרטה על מעשיו, ובכך חסך את עדות אשתו וילדיהם. יתרה מכך, נטען שעסקינן באירוע חד פעמי, שחריג ליחסים של בני הזוג לאורך שנות הנישואין.
16. הסניגור הפנה לנסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם, שגדל לדבריו בעזובה משפחתית, וכך גם המתלוננת התמודדה עם קשיים רבים, והשניים מנהלים מערכת יחסים המבוססת על אהבה, סובלנות וסבלנות, אף שידעה עליות ומורדות. ב"כ הנאשם התייחס לעדות אשת הנאשם אותה תאר כאישה חזקה שלא היססה להתלונן נגדו במשטרה, וכיום היא מבקשת את רחמי בית המשפט בשל הקשר העמוק ביניהם, ולא מחמת היותה מוחלשת.
17. עוד טען ב"כ הנאשם שיש לקרוא את כתב האישום בפרופורציות הנכונות, שכן ביחס לקטינה לא מדובר בתקיפה ברוטלית, אלא שהנאשם הזיז אותה לבל תפגע, ואכן לא נגרם לה נזק.
18. הוסיף ב"כ הנאשם וטען שהנאשם יליד 1987, אב ל- 3 ילדים קטינים, נעדר עבר פלילי, שוהה באגף נקי מסמים, ומתפקד ללא דופי כעצור; המתלוננת מבקרת אותו בבית המעצר, ובכוונת השניים לחזור לחיים משותפים בסיום מאסרו.
19. לעניין מתחם העונש ההולם טען הסניגור כי זה נע בין מספר חודשים ועד 8 חודשי מאסר בפועל, והפנה לפסיקה לתמיכה בטענותיו, וביקש להסתפק בעונש מאסר כימי מעצרו.
20. הנאשם בדבריו האחרון חזר והתנצל על מעשיו, הודה שהוא עשה טעות, והבהיר כי הוא לוקח אחריות על כך; סיפר שהוא מתגעגע אל משפחתו, ועל כוונתו לסיים את המאסר ולהשתלב בטיפול יחד עם אשתו, ולכן ביקש את רחמי בית המשפט.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

21. הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו הם זכות המתלוננת לשלמות גופה ונפשה, לביטחונה האישי בדלת אמות ביתה מידי בן זוגה. בית המשפט העליון עמד על החומרה היתרה הגלומה בעבירות אלימות כלפי נשים בתא הזוגי, המחייבת ענישה מחמירה שמעבירה מסר ברור של הוקעה והרתעה, שמטרתה למגר תופעה פסולה ומכוערת זו. יפים לענייננו דברי כב' השופט י' אלרון ברע"פ 4052/21 פלוני נ' מדינת ישראל (15.6.2021) כדלקמן:

"[...] אשוב ואדגיש את החומרה הרבה הטמונה בתופעת האלימות במשפחה, העולה לכדי פסול מוסרי ומהווה פגיעה אנושה בהגנה על שלומם של בני משפחת הנאשם ותחושת הביטחון שלהם בתוך ביתם מבצרם. לנוכח זאת, יש להוקיע תופעה זו, בין היתר באמצעות ענישה מוחשית שתרתיע את הציבור משימוש באלימות בתוך התא המשפחתי (רע"פ 1454/21 פלוני נ' מדינת ישראל (4.3.2021); רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.1.2021))."

וכך נאמר מפי כב' השופטת ג' כנפי-שטיינץ בע"פ 3633/21 פלוני נ' מדינת ישראל (9.11.2022):

"כבר למדנו שאלימות נגד בנות זוג היא תופעה רחבת היקף, חוצת תרבויות ומגזרים, הדורשת התגייסות, גם של בתי המשפט, לשם מיגורה. עבירות מעין אלה, המבוצעות במרחב הפרטי המשפחתי, במקום בו אדם אמור להרגיש בטוח ומוגן ביותר, פוגעות באופן עמוק בתחושת הביטחון ובתחושת הערך העצמי של נשים (ראו: ע"פ 6968/16 גרני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (22.5.2018); ע"פ 305/12 מדינת ישראל נ' זליג, פסקה 9 (24.6.2013)). אלימות המופעלת מצד גברים כלפי בנות-זוגם, פוגענית גם מנקודת מבט רחבה יותר, במובן זה שהיא מבטאת תפיסה שגויה ומסוכנת שלפיה האיסור הפלילי והחברתי על נקיטת אלימות מתרופף ונחלש בתחומי המרחב הפרטי הזוגי. בית משפט זה נדרש לתרום את חלקו בהתמודדות עם תופעה זו על ידי הטלת עונשים חמורים ומרתיעים על כל מעשה אלימות המבוצע במרחב המשפחתי [...]"

22. ענייננו באירוע שהחל משעות הלילה, אז הגיע הנאשם אל הבית, התפרץ ודרש שיכינו לו אוכל. אף שבתו הכינה עבורו אוכל, הנאשם לא נרגע, קילל את המתלוננת, זרק את האוכל בפניה ופגע בה, ובכך ביזה אותה ואת בתו. לכך הוסיף הנאשם איום מכוער ובוטה כלפי המתלוננת באומרו שהוא יחתוך אותה ל- "30 חתיכות". למחרת היום, תקף הנאשם שוב את המתלוננת בפרץ אלימות, תוך שימוש במקל ששבר, וחמור מכך בחניקה שלה למשך שניות ארוכות עד שדחפה אותו. הקטינה א"מ שהייתה עדה לכך פרצה בבכי וצעקה, אז הנאשם דחף אותה והיא נפלה.

23. גם בזאת לא היה די, המתלוננת דחפה את הנאשם, נעלה את הבית והזעיקה את המשטרה. אך הוא נכנס אל הבית דרך המרפסת, החזיק סכין, ואיים לפגוע במתלוננת "אם אחיה לא ייקחו אותה". האירוע הסתיים כשלמקום הגיעו שוטרים ועצרו את הנאשם.

24. חומרת המעשים שביצע הנאשם בנסיבותיהם **גבוהה** מסוגם. לא זו בלבד שמעשיו האלימים של הנאשם היו קשים, בשל השימוש במקל ששבר באמצעותו הכה את המתלוננת, אלא שחניקתה בצווארה במשך שניות ארוכות הוא מעשה חמור שהיה טמון בו סיכון ברור כלפיה. לכך נלוו גם ביזויה של המתלוננת בקללות ובאיומים קשים. חמורה בעיניי במיוחד העובדה שאת מעשיו האלימים ביצע הנאשם כשילדיו הקטינים בבית. יתרה מכך, הנאשם פגע במתלוננת מול עיני בתו א"מ, שצרחתה ובכתה כשראתה את אביה חונק את אמה, וזאת מן הסתם מפחד ודאגה רבים לאמה. על כך "גמל" הנאשם לבתו בכך שדחף אותה והיא נפלה. אומנם, כפי שטען ב"כ הנאשם הקטינה לא נחבלה, אך הפצע שבנפשה - מי ישורנו. בהלימה למעשיו החמורים, ומשדובר באירועים שהזיקה ביניהם הדוקה, יקבע מתחם ענישה אחד.

25. מדיניות הענישה בעבירות אלימות כלפי בנות זוג ברף חמור כבענייננו, נסובה דרך כלל על עונשי מאסר לריצוי בפועל, חלקן לתקופות ארוכות, כפי שניתן ללמוד לענייננו בשינויים המחייבים לקולה וחומרה, כדלקמן:

א. בעפ"ג (מרכז-לוד) 8173-01-22 **אבו מחסן נ' מדינת ישראל** (4.7.2022), נדחה ברוב דעות ערעור שהגיש נאשם שהורשע עפ"י הודאתו בגין תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוגו לאחר שקילל אותה בנוכחות בנם, תקף אותה בכך שהוריד את כיסוי ראשה, אחז בגרונו, הכה אותה בידיו, נשך אותה באפה וזרק לעברה כיסא אוכל, וכתוצאה מכך נגרמו לה שריטות בידה ובאפה. בית משפט השלום ברמלה קבע מתחם שנע בין 8 עד 18 חודשי מאסר, ובהתחשב בעברו הנקי ובתסקיר שלילי גזר עליו 12 חודשי מאסר בפועל.

ב. ברע"פ 2750/22 **ליולקו נ' מדינת ישראל** (9.5.2022) נדחתה בקשת ערעור שהגיש המבקש על חומרת העונש והרשעתו בביצוע תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג ואיומים, לאחר שמיעת הוכחות. הנאשם נטל מבת זוגו את הטלפון והכה באמצעותו בראשה כמו גם באגרופיו, השליך את הטלפון וכשהיא פנתה לקחת אותו, בעט בה. בהמשך תפס את המתלוננת בחוזקה, הפילה לרצפה, התיישב עליה, החל לחנוק אותה ואיים להרוג אותה, עד שהיא השתחררה מאחיזתו וברחה, וכתוצאה ממעשיו נגרמו לה שריטות. בית משפט השלום בנתניה קבע מתחם שנע בין 8 חודשי מאסר ל- 20 חודשים, והשית על הנאשם, שעברו נקי והוא רופא בהכשרתו, מאסר בפועל למשך 10 חודשים.

ג. בעפ"ג (מרכז-לוד) 17465-12-21 **פרפורב נ' מדינת ישראל** (20.2.2022) (פסיקה אליה הפנתה המאשימה), נדון נאשם שהורשע בהתאם להודאתו בשני אישומים של תקיפה כלפי בת זוגו, בגין מסכת אלימות שביצע כלפיה, הראשונה כשהוא בגילופין, והשנייה למחרת היום. כתוצאה מכך נגרמו לה המטומות בגופה, לרבות בשל נפילתה ופגיעה בראשה. בית משפט השלום בראשל"צ קבע, כי מתחם העונש ההולם לשני האישומים נע בין 15 ועד 30 חודשי מאסר, ונוכח תסקיר שלילי השית מאסר למשך 22 חודשים. ערעור שהגיש הנאשם על חומרת העונש נדחה.

ד. בעפ"ג (מרכז-לוד) 40581-08-20 **אלולו נ' מדינת ישראל** (17.11.2020), נדון נאשם שהורשע בעבירה יחידה של תקיפת בת זוגו, משסטר בפניה, אחז בידה ומשך אותה, הפילה ארצה והכה בחלקי גופה

השונים, ובהמשך אחז בראשה ומשך אותה לכיוונו. בית משפט השלום ברמלה קבע מתחם עונש הולם שנה בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשים, ובהתחשב בכך שהנאשם מעולם לא ריצה מאסר בפועל, אך נוכח המלצתו השלילית של שירות המבחן, גזר עליו מאסר בפועל למשך 14 חודשים. ערעור על חומר העונש נדחה.

ה. עפ"ג (מרכז-לוד) 60542-02-19 **נחום נ' מדינת ישראל** (21.5.2019) נדחה ערעור של נאשם שהורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי גרושתו, עת הגיע לביתה לארוחת חג. כשהבחין הנאשם שהיא מקבלת הודעות בטלפון, החל לחנוק אותה, להכותה באגרופים ובבעיטות, תלש שיערות מראשה ושרשרת מצווארה וגרם לחבלות בגופה. במהלך המכות התעלפה המתלוננת, מד"א הוזעקו למקום והעניקו לה טיפול רפואי. בית המשפט השלום ברמלה קבע כי מדובר באלימות חמורה, קבע מתחם שנה בין 8 חודשי מאסר ועד 30 חודשים, וגזר על הנאשם 16 חודשי מאסר, הורה על הפעלת מאסר מותנה בן 5 חודשים, בחופף ומצטבר, כך שסה"כ גזר על הנאשם 21 חודשי מאסר.

ו. ברע"פ 3463/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (21.5.2015), נדון עניינו של נאשם, נעדר עבר פלילי, שהורשע על פי הודאתו בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בתקיפה סתם כלפי בת זוג ובהיזק לרכוש במזיד, בכך שסטר לזוגתו וגרם לה לשטף דם בסמוך לעינה ולפצע מדמם בשפתיה, ובמקרה נוסף היכה אותה באמצעות חגורה על ישבנה תוך שהפשיל מכנסיה. תסקיר שהוגש מאת שירות המבחן היה חיובי בעיקרו והמליץ על ענישה חינוכית למשיב. בית משפט השלום בתל-אביב קבע מתחם ענישה נפרד לכל אישום, שנה בין 8 חודשי מאסר בפועל ל-18 חודשים, והשית על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך 10 חודשים. ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשתו לרשות ערעור.

ז. ברע"פ 3077/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2.5.2016), הורשע נאשם בהתאם להודאתו, באירוע יחיד של תקיפה סתם כלפי בת זוג, בכך שדחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה וכופף את גופה לעבר הרצפה בעת שאחז בצווארה. בבית משפט השלום נקבע מתחם ענישה בין מאסר לתקופה קצרה שיכול שירוצה בעבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר בפועל. הנאשם והמתלוננת ניתקו קשר, ואולם הנאשם נמנע מהבעת חרטה, ולפיכך נגזרו עליו 6 חודשי מאסר בפועל, במאסר ממש. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשתו לרשות ערעור.

ח. ברע"פ 340/21 **מסרי נ' מדינת ישראל** (28.1.2021) נדון נאשם שהורשע, על פי הודאתו, בעבירות תקיפה בנסיבות מחמירות וגרימת חבלה של ממש כלפי בת זוגו, בכך שהכה אותה באמצעות נעל בית. בית המשפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר ימי מאסר או שבועות ועד 6 חודשי מאסר בפועל, והשית עליו 15 ימי מאסר בפועל, כימי מעצרו. בערעור על קולת העונש שהגישה המאשימה, הוחמר עונשו של הנאשם והועמד על 6 חודשי עבודות שירות בהתחשב בנסיבותיו האישיות ובתסקיר חיובי.

ט. ברע"פ 4052/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (15.6.2021) נדון נאשם שהורשע בתקיפת אשתו סמוך למסגד וגרם לחבלה בעינה, על רקע חשדו כי היא בוגדת בו. נקבע מתחם הנע בין 6 חודשי מאסר ל-12 חודשים.

נוכח עבר פלילי קודם של הנאשם בעבירות אלימות זוגית, לצד מאסר מותנה בר הפעלה ותסקיר שלילי מאת שירות המבחן, נגזר דינו ל- 6 חודשי מאסר בפועל ולהפעלת מאסר מותנה למשך 12 חודשים, חציו במצטבר וחציו בחופף, כך שסה"כ נדון ל- 12 חודשי מאסר בפועל.

י. בת"פ (רמלה) 48046-01-22 **מדינת ישראל נ' פלוני** (29.5.2022), נגזר דינו של נאשם שהורשע בעבירות חבלה חמורה כלפי בת זוגו ואיומים, בכך שבאירוע אחד תקף אותה בפניה ובעט בה בעת שהתקשרה למשטרה, בגינו נקבע מתחם שנע בין 8 חודשי מאסר ועד 18 חודשים, ובאירוע נוסף בו תקף אותה באגרופ נקבע מתחם שנע בין מספר חודשי מאסר ועד 12 חודשים. בהתחשב בהודעתו, בעברו הפלילי שכלל 3 הרשעות קודמות, נגזר דינו ל- 12 חודשי מאסר בפועל.

26. נתתי דעתי לפסיקה נוספת שהגיש ב"כ הנאשם אך לא מצאתיה רלוונטית, משום שדובר במקרים בהם התקבלו תסקירים חיוביים בעקבות הליכים טיפוליים, ובחלקם האירועים היו פחותים בחומרתם: (ת"פ (ראשל"צ) 18508-01-21 **מדינת ישראל נ' אינו** (25.10.2022); ת"פ (כ"ס) 24479-02-14 **מדינת ישראל נ' שלום** (21.3.2017); ת"פ (רמלה) 39207-01-17 **משטרת ישראל נ' אבו אלטיף** (7.3.2018)).

27. לאחר שעיינתי בפסיקה הנוהגת, בשים לב לחומרת המעשים שביצע הנאשם כלפי המתלוננת בשימוש בחפץ, בחניקתה ליד בתם, לאיומים הקשים שהשמיע, לרבות תוך שימוש בסכין, אני סבורה, שהנאשם פגע במעשיו ממשית בערכים המוגנים ולפיכך מצאתי לקבוע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 12 חודשי מאסר בפועל ועד 24 חודשים**.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

28. הנאשם בן 35, נשוי למתלוננת ואב לשלושה ילדים בני 10 עד 14, הודה במיוחד לו, ובכך חסך מזמנו של בית המשפט, וחשוב מכך חסך את עדות אשתו וילדיו. הנאשם התנצל וחזר והתנצל על מעשיו בבית המשפט.

29. ואולם, מנגד, תסקיר שירות המבחן הבהיר שהנאשם לא נטל אחריות על מעשיו, אלא באופן מצומצם. הוא הכחיש חניקת המתלוננת, הכחיש שתקף אותה עם מקל, או שאיים עליה ורדף אחריה עם סכין. יתרה מכך, הנאשם טען שתקף את המתלוננת מכיוון שהיא אחזה בחולצתו, והוא דחף אותה. כתוצאה מכך נפלה הילדה שעמדה מאחוריה. זאת ועוד, הנאשם התייחס אל השימוש בסמים כגורם לאירוע, ומזער את חומרת מעשיו. נטילת האחריות החלקית של הנאשם מטרידה, שכן היא מצביעה על חוסר הפנמה והבנה של חומרת המעשים ע"י הנאשם, ובה בעת על העדר אמפתיה כלפי המתלוננת ובתם הקטינה.

30. כאמור, הנאשם הורשע באירוע קשה ובהתאם למעשיו נקבע מתחם הענישה. לצד זאת, לימד הנאשם במעשיו על מסוכנותו, בשל איבוד עשתונותו וחוסר הרסן שלו. גם לאחר שהמתלוננת סגרה את הבית, אז הוא נכנס דרך המרפסת, ואיים עלים עם סכין. השאלה הנשאלת היא, איך היה מהסתיים האירוע אלמלא הגיעה המשטרה למקום ועצרה את הנאשם?

31. כאמור, המתלוננת סיפרה בחיוב על יחסיה עם הנאשם, ואשר לענייננו סיפרה כי זהו אירוע האלימות הפיזי

היחיד בו תקף אותה הנאשם, ואמרה שהנאשם הוא כל עולמה. המתלוננת שללה תקיפתה ע"י הנאשם עם מקל, את חניקתה או שהנאשם רדף אחריה עם סכין, והסבירה שהיא הזמינה משטרה משום שחשה מאוימת.

32. זאת ועוד, שירות המבחן ניתח את גורמי הסיכון והסיכוי במצבו של הנאשם, וחיווה דעתו שקיים **סיכון גבוה במצבו של הנאשם להישנות עבירות דומות.**

33. במכלול השיקולים לחומרה וקולה, ולאחר שנתתי דעתי לדברי המתלוננת שהתחננה לשחרור הנאשם ממאסר היות שהיא וילדיהם זקוקים לו מאוד, ובשים לב שהוא נעדר עבר פלילי וזהו מאסרו הראשון, מצאתי לנכון לגזור עליו עונש בשליש הראשון של מתחם הענישה.

אשר על כן, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 15 חודשים, החל מיום מעצרו.

ב. מאסר מותנה למשך 8 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ג. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות עבירת איומים, למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז-לוד בתוך 45 ימים.

המזכירות תשלח עותק של ההחלטה לשירות המבחן.

ניתן היום, ח' טבת תשפ"ג, 01 ינואר 2023, בנוכחות ב"כ המאשימה עוה"ד הדס פרידמן ועוה"ד ענבר סיימונס, הנאשם, שהובא ע"י שב"ס וב"כ הנאשם עוה"ד אסף טל.